

Orion

Az én kutyusomat úgy hívják, hogy Orion. Nagyon aranyos, Labrador fajtájú kutya, most lesz kettő éves.

Egy kedves családtól hoztuk el egy csütörtöki tavaszi napon még az online oktatás ideje alatt, akiknél kilenc kiskutya született. Az egyik testvérét Atost is magunkkal hoztuk, akit odaadtunk a keresztanyukámnak. A szerencse az volt, hogy ők ott laknak a szomszédban, és így igazából a két kutya együtt nőhet fel, rengeteget tudnak játszani. Ő fekete színű, magas, erős testalkatú, gyönyörű barna szemű kan kutya. Eredetileg barna színű nőstény kiskutyát szerettünk volna, de a sors így hozta, és bevallom ennek jobban örülök. Orion reggel és este kap leginkább tápot, de nagyon szereti a főtt ételt is. Imád futni, amihez egy hatalmas udvar és egy telek áll a rendelkezésére. Fajtájából adódóan is lehet tudni, hogy nagyon szeret, és jól is tud úszni. Kedvenc történetem róla: mikor még nagyon picike volt, le akarta rövidíteni az utat, és átgázolt rajtam. Szerencsére egyikünknek sem lett baja. Ellenben nagyon vicces volt, jót neveltünk rajta. Kedvenc foglalkozása a napon való sütkérezés, és a plüssállatok dobálása, cincálása. Esténként, mikor hazaériünk, mindig a kapu előtt vár minket. Mikor kiszállunk az autóból, eszméletlenül gyorsan kezdi el a farkát csóválni. Ilyenkor bemegyek a házba, átöltözök gyorsan itthoni ruhába, és már spurizok is ki hozzá játszani. Sokszor órákig is tudnék vele futkározni, de olyankor eszembe jut, hogy még tanulnom is kell. Imádom, hogy mindig jó kedve van, és engem is felvidít. Már megtanítottunk neki pár dolgot az online oktatás alatt. Például azt, hogy kell vezényszóra leülni, lefeküdni, hogy maradjon ott, ahol van, és csak akkor jöjjön, amikor szólok neki. Azt is megtanítottam neki, hogy ha azt mondom, hogy házadba, akkor bemegy a házába, és még azt is, hogy csak attól, és csak akkor veheti el az ételt, aki azt mondja neki, hogy tiéd. De egyszerűen nem tudom neki megtanítani azt, hogy a plédjét, ami bent van a házában, ne húzza ki, mert koszos lesz. De azt is megszoktuk már, hogy mikor esik az eső, akkor ő kirohan a házából, és mint aki megőrült, úgy futkározik.

Ha most nem lenne velünk, biztos, hogy nagyon sokat unatkoznék, és egy csomó szép emlék hiányozna az életemből.

Szekeres Izabella, 6.c